

סיכומי הדינים העולים ממשקנת הגמרא בדף היוני

בבא קמא דף י"ב למסקנא

דף י"ב ע"א

א. העושה שורו אפותיקי ומכרו, אין בעל חוב גובה ממנו, כי אין לו קול. אבל העושה עבדו אפותיקי ומכרו, בעל חוב גובה ממנו (גם אם דינו כמטלטלים), שיש לו קול.

ב. י"א שדין העבדים כקרקעות, ובעל חוב גובה אותם מיתומים. וכן כותבים פרוזבול אם יש ללוה עבדים. וי"א שדינם כמטלטלים, ואין כותבין עליו פרוזבול. ואין גובים אותם מיורשים אלא מבעל חוב עצמו. ואם עשאו אפותיקי, לדברי הכל גובה אותו מיורשים.

ג. המוכר לחבירו קרקעות ומטלטלין: החזיק בקרקע קנה מטלטלין בקנין אגב, גם אם לא היו המטלטלין צבורים בתוכה. החזיק במטלטלין, לא קנה קרקע.

ד. המוכר לחבירו עבדים וקרקעות: החזיק בעבדים לא קנה קרקעות. החזיק בקרקעות לא קנה עבדים, בין לדברי שעבדים כמטלטלין לא קנה אותם אגב קרקע, שאין קנין אגב אלא במטלטלין 'דלא נידיי' ולא בעבדים 'דנידיי'. וגם לסובר שעבדים כקרקעות, לא קנה אותם מדין 'המוכר עשר שדות בעשר מדינות שאם החזיק באחת קנה כולם' שלא אמרו כן אלא בקרקעות 'דלא נידיי', ש'סדנא דארעא' אחד הוא, ולא בעבדים 'דנידיי'. ואם העבדים עומדים בתוך הקרקע, קנה לדברי הכל.

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

ה. המוכר לחבירו עבדים ומטלטלין: החזיק במטלטלין לא קנה עבדים. החזיק בעבדים י"א שקנה מטלטלין, שהעבדים כקרקעות וקונה עמהם מטלטלין בקנין אגב. וי"א שלא קנה מטלטלין גם אם העבדים כקרקעות, שאין קנין אגב אלא בקרקע 'דלא נידי' בערים מצורות ביהודה, ולא בעבדים 'דנידי'. ולדברי האומר עבדים כמטלטלין, לא קנה מטלטלים. ואם היו המטלטלין על העבד, והוא כפות, קנה אותם בקנין חצר. ו. חצר מהלכת לא קנה גם אם הוא עומד ויושב, שהרי יכול להלך. ואם הוא כפות, קנה.

דף י"ב ע"ב

א. אין חיוב תשלומין בנזיקין אלא בנכסים שאין בהם מעילה, ולא בנכסי הקדש שיש בהם מעילה.
 ב. קדשים קלים שאין בהם מעילה, לרבי יוסי הגלילי ממון בעלים הם, ויש בהם חיוב נזיקין. ואינם ממון בעלים אלא מחיים, אבל לאחר שחיטה, זכו הכהנים משולחן גבוה. ולפיכך: כהן המקדש אשה בחלקו, אפילו בקדשים קלים, אינה מקודשת.
 ג. בכור שהוא ממתנות כהונה, הוא ממון גבוה גם לרבי יוסי הגלילי, ואפילו מחיים, שמשולחן גבוה זכו הכהנים. ולפיכך: בכור בארץ ישראל בזמן שבית המקדש קיים שראוי להקרבה, אין מוכרין אותו כשהוא תם. אבל בזמן הזה, או בכור בחוץ לארץ גם בזמן המקדש (לרבי שמעון שלכתחילה אין צריך להביאם), מוכרים אותו תם חי.
 ד. בכור בעל מום, הוא ממון בעלים, ומוכרין אותו גם חי וגם שחוט.

אומצ יקרי!

דווח לנו על תיקון פעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
 אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il